

Для того, щоб удосконалити розум

Треба більше роздумувати, ніж заучувати.

Рене Декарт
французький філософ

Михайлюк Леся Михайлівна - вчитель початкової школи, спеціаліст першої категорії, працює в Заставнівській ЗЗСО I-III ступенів 13 років.

Працює над проблемою «Розвиток пам'яті, уваги та логічного мислення молодших школярів».

Школа віддзеркалює все те, що відбувається в країні.

Сучасне життя – це практично безперервний потік інформації, причому в більшості випадків неупорядкованої, хаотичної. Людина має не лише сприймати її, але й певним чином систематизувати. Така сама вимога висувається й до мислення – воно мусить бути логічним, оскільки без належного обґрунтування ті чи інші думки не будуть достатньо переконливими для оточуючих. Здатність задовольнити всі ці вимоги є результатом тривалої наполегливої праці.

Новий Державний стандарт початкової освіти передбачає, що вчителі будуть працювати за іншими підходами до навчання і змісту освіти. Замість запам'ятовування фактів та визначення понять, учні набуватимуть компетентностей. Тобто набуватимуть динамічної комбінації знань, умінь і навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначають здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну діяльність. Тобто формується

ядро знань, на яке будуть накладатися уміння цими знаннями користуватися, цінності та навички, що знадобляться випускникам нової української школи.

Основною метою є створити комфортні умови навчання, за яких учень відчуває власний успіх, свою інтелектуальну досконалість.

У процесі створення учень утримує досвід, необхідний для його подальшого розвитку як індивідуальності.

Працюючи над впровадженням цих технологій в мене поступово склалася певна структура діяльності:

- виявляю готовність до пошукової діяльності;
- формую мотивацію;
- розвиваю пізнавальні потреби, наполегливість у виконанні самостійних робіт;
- розвиваю здібності дитини;
- залучаю до проектної, творчої діяльності.

Мої учні бачать результат своєї роботи, встановлюють зв'язок з життєвим досвідом. Створюю такі умови, за яких учні самостійно отримують необхідні знання з різних джерел, користуються цими знаннями для розв'язування пізнавальних і практичних завдань, дістають комунікативні вміння.

Вже в молодших школярів розвиваю творчі здібності, нахили, інтереси.

На етапі мотивації використовую прийоми, що створюють проблемні ситуації, викликають у дітей зацікавленість до створення проекту. Наприклад вправи “Вилучи зайве”. Використовую прийоми, що налаштовують на позитивну, доброзичливу атмосферу. Цьому сприяють ранкові зустрічі, де ми один одному даруємо посмішки, щирі побажання доброго дня, створюємо позитивний настрій, обмінюємося новинами, виконуємо спільну справу ”Скажи другові приємне слово”, ”Подаруй усмішку”, “Хвилька”, “Переправа”.

За допомогою вправи “Чарівна скринька” стараюся об’єднати учнів у групи так, щоб вони щоразу могли спілкуватися з різними дітьми.

Вчу вільно висловлювати свої думки. Цьому сприяє вправа “Мікрофон”, метод “Обери позицію”.

Атмосферу комфорту, впевненості у собі, відчуття власної значущості допомагають створити вправа “Нашіптування”.

Важливим і не менш цікавим моментом у діяльності вважаю вправи, які допомагають собі чітко уявити, що чекає попереду, пофантазувати, помріяти і уявити наступні етапи роботи над майбутнім проектом. Це методи критичного мислення “Асоціативний куш”, передбачення на основі опорних схем “Кошик ідей” .

Особливо доцільною для мене є робота в парах і групах. При організації такої роботи пам’ятаю, що особливо цінним є те, що учні мають можливість брати на себе ролі експертів, співрозмовників, мислителів, партнерів. Організую навчання таким чином, щоб учні вчилися доводити твердження, відстоювати свою думку, набувати досвіду спілкування.

Вважаю, що ефективність навчання в малих групах залежить від того, наскільки кожен учень усвідомить важливість роботи разом та взаємодії через взаємодопомогу. Я досягаю усього шляхом впровадження у роботу в групах позитивної взаємозалежності, особистої відповідальності кожного за його ділянку роботи; взаємодії “обличчям до обличчя”, формуванню соціальних навичок.

У своїх дітей бачу підвищення самооцінки, збільшення досягнень, соціальної підтримки, закріплення навичок взаємодії, розвитку внутрішньої мотивації, зростання активності, кращого ставлення до вчителів, навчального закладу. У результаті такої діяльності і виникає соціальне спілкування, оскільки учні виконують найрізноманітніші ролі - лідера, організатора, експерта, дослідника.

Організовуючи самостійну роботу, а саме пошук інформації, добираю такі завдання, які дають змогу висловити думку кожному членові групи. Діти відчують власну індивідуальність, значимість. Ставлячи завдання, обов'язково повідомляю учням засоби підтримки і допомоги, передбачувані труднощі, які можуть виникнути в

процесі виконання завдань. Ставлю запитання: “Як працюватимеш над завданням?”, “Що зробити спочатку, що потім?”, “До кого звернешся за допомогою?”, “Де будеш шукати інформацію?”.

Мої учні використовують багато джерел інформації (бібліотеку, інтернет, енциклопедію, бесіду з батьками, вчителями). Самостійно збирають і накопичують матеріал, аналізують, співставляють, взаємодіють один з одним, приймають рішення, створюють кінцевий продукт.

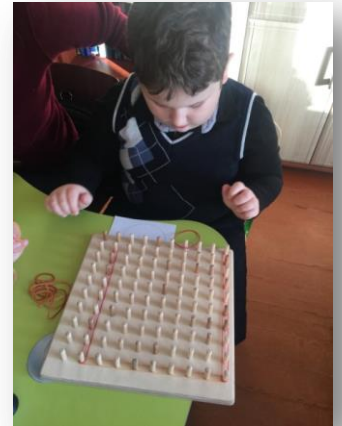
Під час взаємодії неможливо обійтись без певних правил. Тому ми разом з учнями розробили правила класу, що допомагають регулювати їх поведінку.

Під час розподілу обов’язків, враховую індивідуальні і психологічні особливості кожного учня, дотримуюсь принципу: “Кожен робить те, що зможе зробити краще за інших”. Привчаю дітей допомагати один одному, оцінювати один одного, нести відповідальність за свою роботу перед своєю групою, всім колективом, вирішувати можливі конфлікти. Цьому сприяє один із методів “Коло вибору”.

Як відомо, концепція НУШ передбачає міжпредметну інтеграцію, отже використання методу проектів є актуальним на сучасному етапі освіти, оскільки для виконання проекту необхідні знання різних галузей, результат можна побачити,

осмислити, застосувати в реальній практичній діяльності, залучаючи знання різних галузей, прогнозуючи результати і наслідки різних варіантів розв'язку, встановлюючи причинно-наслідкові зв'язки.

“Не кажи - не вмію! Кажи - навчуся” - гасло навчання за методиками науково-педагогічного проекту “Інтелект України”, в якому беру участь з 1 вересня 2018 року, метою якого є навчання здібних дітей.

Зміст і завдання цього курсу допомагають впровадженню у життя теми, над якою працюю. Я впевнена, що вправи, подані у курсі, стимулюють дітей до пошуку шляхів розв'язання проблем, дозволяють отримати інформацію, сформувані наукові цілісні уявлення про світ, що дозволить ефективно працювати, набуті необхідних навичок роботи з інформацією, аналізу, гнучкого творчого мислення, самоконтролю та самооцінки, швидких реакцій, раціональної організації навчальної праці.

Вважаю, що ідея вчителювання тільки у співпраці з учнями, коли вчитель є

партнером, другом, модератором. Моє завдання - створити у класі доброзичливу атмосферу інтелектуального пошуку, творчості, взаємодії, учити дітей розуміти і вирішувати проблеми, надавати можливість щоденно відчувати радість пізнання, успіху, впевненості в своїй силі. Тому мій лейтмотив, який зустрічає моїх дітей кожного ранку: “У нас можна ...” .

Впровадження проектних технологій сприяють розвитку якостей особистості школяра: цілеспрямованості, працелюбності, організованості, наполегливості. Учні поступово опановують їх не тільки як навчальну технологію і вміння самостійно вчитися, а також як метод організації і планування своєї подальшої життєдіяльності, мають вміння і навички самоконтролю і самооцінки, постановки мети і її реалізації, виконують творчу роботу. Вони беруть участь у Міжнародному природничому інтерактивному конкурсі “Колосок”, Міжнародному математичному конкурсі “Кенгуру”, є учасниками міського етапу конкурсу з української мови ім. П. Яцика.

Проводжу відкриті уроки. Постійно працюю над вдосконаленням своєї професійної педагогічної майстерності.

